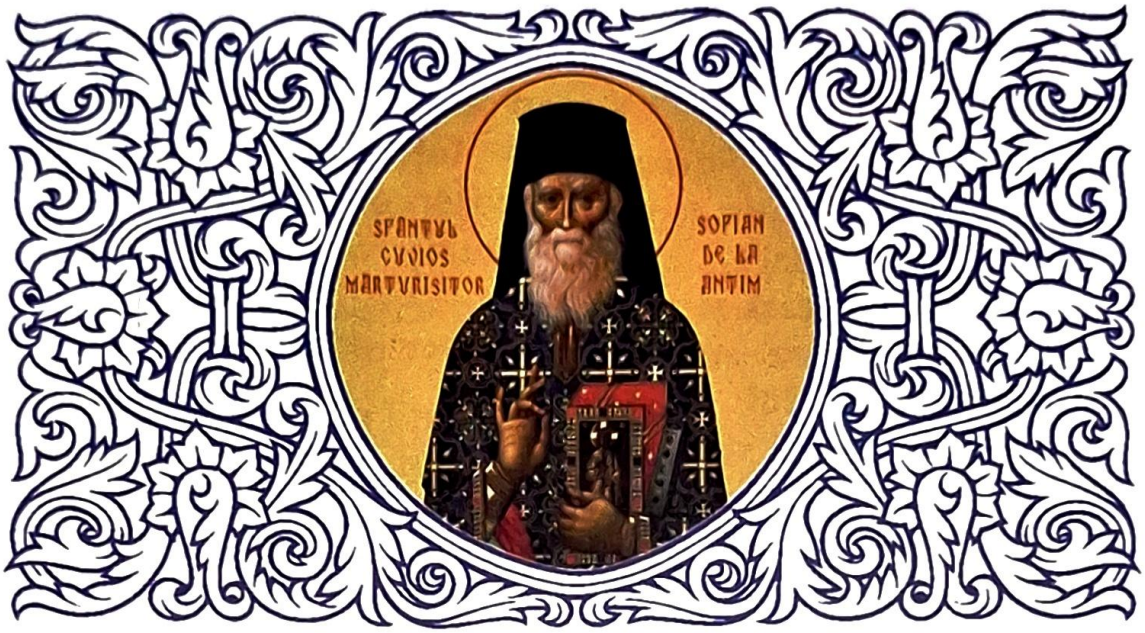

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS MĂRTURISITOR SOFIAN DE LA ANTIM

(16 septembrie)*

La Vecernia Mică

La Doamne, strigat-am..., punem 4 Stihiri, glasul al 8-lea, podobie: *Ce vă vom numi...*

Cum te vom numi pe tine, Cuvioase Sofian? Nevoitor iscusit, că ai supus minții patimile? Blând păstor, că pe credincioși bine i-ai îndrumat? Mărturisitor al adevărului și vindecător al bolilor? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cine nu te va lăuda pe tine, înțelepte Sofian, cel ce te-ai făcut sălaș al Duhului, iar sfintele lăcașuri le-ai împodobit cu preafrumoase icoane, prin care ai propovăduit dreapta credință. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Cine nu se va minuna de tine, Părinte, că, în mijlocul cetății viețuind, pildă te-ai făcut călugărilor și învățător al înfrânării, ca un om ceresc și înger pământesc, luminând celor ce erau întru întuneric. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

---

* Slujba, alcătuită de Ierom. Alexie Oprișan și completată de obștea Mănăstirii Antim din București, a fost diortosită în cadrul *Comisiei liturgice a Arhiepiscopiei Bucureștilor*, avizată de *Sinodul mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei* și de *Comisia teologică, liturgică și didactică a Sfântului Sinod* și aprobată prin hotărârea nr. 10.631 luată în ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 25 octombrie 2024.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte Sofian, din pruncie ai deprins aspra viețuire călugărească, răbdând multe încercări și pribegind prin lumea aceasta pentru dragostea lui Dumnezeu; Acestuia te-ai străduit să-I slujești cu timp și fără timp, înfrumusețând Biserica Lui cu luminate icoane. Iar acum, bucurându-te de vederea feței Lui, nu înceta să te rogi pentru sufletele noastre.

Și acum...,

a Praznicului, glasul al 6-lea:

Astăzi înainte merge Crucea Domnului și credincioșii o primesc pe ea cu dragoste și câștigă tămăduiri sufletului și trupului. Pe aceasta o sărutăm cu frică și cu bucurie; cu frică pentru păcat, că nevrednici suntem; iar cu bucurie, pentru mântuirea pe care o dă lumii Cel ce a fost răstignit pe ea, Hristos Domnul, Care are mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile pe glasul 1,

podobie: *Prealăudaților mucenici...*

Cu înțelepciune și cu fapte bune viețuind și minunat zugrăvind sfintele lăcașuri, te-ai sălășluit întru lumina cea lină a raiului, iar acum, împreună cu toți sfinții veselindu-te, mijlocește, Părinte, pentru noi, fiii tăi.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său (*Psalm* 115: 6).

Blând păstor ai fost credincioșilor, mângâietor al celor întristați, miluitor al săracilor și al orfanilor, monahilor sprijinitor, neostenit lucrător în ogorul Bisericii; pomenește-ne și pe noi, cei ce cu dragoste cinstim sfântă pomenirea ta.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul (*Psalm* 111: 1).

Pe Hristos cu bărbăție L-ai mărturisit și ai răbdat în temniță pentru El, iar inimile vrăjmașilor tăi le-ai îmblânzit, cu smerenie și dragoste pe toți întâmpinându-i; deci, te rugăm, dăruiește-ne și nouă să urmăm virtuților tale.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Pe slujitorul cel vrednic al lui Hristos și mărturisitorul Evangheliei păcii, pe Cuviosul Sofian, de Dumnezeu purtătorul, veniți cu toții să-l fericim, pe fierbintele rugător și blândul păstor, care prin chipuri sfinte ne-a arătat calea spre mântuire, că se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum...,

a Praznicului, glasul al 5-lea:

Veniți, popoarelor, preaslăvita minune văzând, puterii Crucii să ne închinăm; că lemnul, în rai oarecând, moarte a odrăslit, iar aceasta, viață acum a înflorit, având pe Domnul cel fără de păcat răstignit pe ea; de la Care toate neamurile, nestricăciune luând, grăim: Cel ce prin Cruce moartea ai surpat și pe noi ne-ai mântuit, slavă Ție!

TROPARUL Sfântului,

glasul al 3-lea:

Lucrătorule al rugăciunii, Cuvioase Părinte Sofian, iconar iscusit al Bisericii, cel ce în suflete, prin harul Duhului, ai zugrăvit chipul Mântuitorului și, în temniță, pentru credință ai pătimit, cu sfinții toți fiind în ceruri acum, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu pentru noi.

Slavă..., Și acum...,

Troparul Praznicului, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Ectenia întreită scurtă și Otpustul mic.

La Vecernia Mare

După obișnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul..., starea întâi, iar de va fi sâmbătă seara, Catisma toată.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8: 3 ale Praznicului și 5 ale Cuviosului:

Stihirile Praznicului, glasul al 8-lea, podobie: *O, preaslăvită minune...*

O, preaslăvită minune! Pomul cel de viață purtător, preasfânta Cruce, la înălțime ridicată se arată astăzi. Toate marginile o slăvesc și toți demonii se îngrozesc. O, ce dar s-a dăruit pământenilor! Prin care, Hristoase, mântuiește sufletele noastre, ca un milostiv.

O, preaslăvită minune! Crucea ce a purtat pe Cel Preaînalt, ca pe un strugure plin de viață, se înalță astăzi de pe pământ; prin care la Dumnezeu toți am fost înălțați și moartea de tot s-a omorât. O, preacinstite lemn, prin care ne împărtășim de nemuritoarea hrană, cea din Eden, pe Hristos slăvind!

O, preaslăvită minune! Lățimea și lungimea Crucii cu a cerului se aseamănă, că prin dumnezeiescul har sfințește toate. Întru aceasta neamurile păgâne se biruiesc; întru aceasta sceptrurile împăraților se întăresc. O, dumnezeiască

scară, prin care ne-am suit la ceruri, înălțând, întru cântări pe Hristos Domnul!

Stihirile Cuviosului, glasul al 5-lea, podobie: *Cuvioase Părinte...*

Cuvioase Părinte Sofian, fericit ești, că toată viața ta ai căutat, prin osteneli, desăvârșirea, ajungând icoană a virtuților, și L-ai aflat pe Hristos, Înțelepciunea Tatălui ceresc, iar acum, fiind împreună-moștenitor al Împărăției Lui, locuiești în lumina cea neînserată, rugându-te să se dăruiască lumii pace și mare milă.

Închinat ai fost înainte de nașterea ta Cuviosului Serghie de Radonej, de către evlavioșii tăi părinți, iar acesta ți-a fost sprijin și pavăză de-a lungul vieții tale mult încercate și tu i-ai urmat prin viață virtuoasă și multă smerenie, făcându-te lăcaș al Preasfintei Treimi, Căreia nu înceta să te rogi pentru sufletele noastre.

Asemenea Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, pribeag ai fost în această lume, încercări și temniță ai suferit pentru Hristos, mintea și inima unindu-le cu El, prin chemarea neîncetată a numelui Său. Pentru aceasta, te-ai și învrednicit de minunate descoperiri de la Dumnezeu, Căruia roagă-te, Cuvioase, pentru sufletele noastre.

Bine ai înmulțit talantul încredințat ție de Hristos, căci sfintele lăcașuri le-ai împodobit cu preafrumoase icoane și tuturor credincioșilor ai fost făclie nestinsă a înfrânării, strălucind cu lumina dragostei, Cuvioase Sofian, Părintele nostru, sprijin și putere a celor ce te cinstesc pe tine cu credință, făcătorule de minuni.

Rugul ce s-a aprins la Mănăstirea Sfântului Antim, nu l-ai lăsat să se stingă în vremea prigoanei, rugându-te neîncetat și curățindu-ți mintea prin ascultare și smerenie; pentru aceasta, ai primit dar de a alunga întunericul păcatului din sufletele celor ce veneau la tine, rugându-te lui Hristos să le dăruiască mare milă.

Slavă..., a Cuviosului, glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, glasul Evangheliei auzind, pe Hristos cu bucurie L-ai urmat. Și, purtându-ți crucea cu smerenie, ai răbdat osteneli și prigoană pentru Dânsul. Plin de râvnă apostolească ai slujit Domnului, patimile curățindu-ți și dobândind mulțime de virtuți. Frumusețile cerești, prin zugrăvirea sfintelor icoane în

biserici, ni le-ai înfățișat și, cu multă înțelepciune, ai povățuit pe credincioși pe calea pocăinței mântuitoare. Iar acum, bucurându-te împreună cu toți sfinții de vederea feței Domnului, nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Și acum.., a Praznicului, glasul al 6-lea:

Astăzi pomul vieții, din sânurile pământului fiind scos, adevereşte Învierea lui Hristos, Cel ce a fost răstignit pe ea; și, înălțat fiind prin mâinile preoților, vestește înălțarea Lui la ceruri, prin care firea omenească, din căderea cea de pe pământ înălțându-se, în ceruri viețuiește. Pentru aceasta, cu mulțumire grăim: Doamne, Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce și împreună ne-ai înălțat și pe noi, învrednicește-i de bucuria Ta cea cerească, pe cei ce Te laudă pe Tine.

Vohod cu cădelnița, Lumină lină...

PROCHIMENUL ZILEI

PAREMIILE

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (3: 1-9)

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor nepricepuți ei au părut că sunt morți și a fost socotită nenorocire ieșirea lor și nimicire plecarea lor dintre noi, dar ei sunt în pace. Și chiar dacă înaintea feței oamenilor au primit chinuri, nădejdea lor este plină de nemurire; și, puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a încercat și i-a aflat vrednici de El. Ca aurul în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și vor fi ca scânteile ce aleargă pe miriște. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și Domnul va împărăți peste ei în veci. Cei ce nădăjduiesc în El vor înțelege adevărul și credincioșii vor rămâne lângă El în iubire; că har și milă va dărui cuvioșilor Lui și va purta grijă de aleșii Săi.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (5: 16-24; 6: 1-3)

Drepții în veci vor fi vii și răsplata lor este la Domnul, iar Cel Preaînalt poartă grijă de ei. Pentru aceasta, vor primi împărăția luminii și cununa frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va ocroti. Va lua râvna Lui în loc de armă și va întrarma făptura spre izbândă asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va ca

într-o platoșă cu dreptatea și își va pune coif judecata cea nefățarnică. Va lua cuviosia ca pavăză nebiruită și va ascuți cumplita mânie ca o sabie; și lumea va porni război împreună cu El asupra celor fără de minte. Ca niște săgeți bine îndreptate, fulgerele vor porni din nori, ca dintr-un arc bine încordat, și vor lovi la țintă. Și, din mânia Sa, ca dintr-o praștie, va fi aruncat noian de grindină. Se va întărâta asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca deodată. Va sta împotriva lor duhul Puterii și ca o vijelie îi va risipi. Astfel, fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna tronurile celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți! Învățați-vă, judecători ai marginilor pământului! Ascultați, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu mulțimea popoarelor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea, și puterea de la Cel Preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețea cinstită nu este cea dată de lungimea vieții, nici nu se măsoară după numărul anilor. Ci căruntețea este, la oameni, înțelepciunea, iar vârsta bătrâneții este viața neîntinată. Ajungând plăcut lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat. Răpit a fost, ca nu cumva răutatea să-i schimbe gândul, nici înșelăciunea să nu îi amăgească sufletul. Că vraja răutății întunecă cele bune și amețeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Ajungând în scurtă vreme la desăvârșire, dreptul a dobândit o viață împlinită, cum alții n-au izbutit în ani îndelungați. Plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s-a grăbit să iasă din mijlocul răutății. Iar popoarele, văzând, n-au priceput și nici n-au pus în gând una ca aceasta: că har și milă va dărui Domnul aleșilor Lui și va purta grijă de cuvioșii Săi.

LA LITIE

Idiomela, glasul 1:

Păzind poruncile Mântuitorului Hristos, pe scara virtuților te-ai suit la cele cerești și, prin râvna ostenelilor călugărești, la înălțimea cugetării de Dumnezeu te-ai ridicat, pe ucenici învățându-i să urmeze vieții tale celei fără prihană. Iar acum, te veselești împreună cu îngerii, neîncetat slăvind

pe Preasfânta Treime cea de viață făcătoare.

Glasul al 2-lea:

Ca o făclie în sfeșnic ai strălucit în cetatea Bucureștilor, luminând și sprijinind pe cei luptați de vrăjmașii văzuți și nevăzuți, Cuvioase Sofian, duhovnic iscusit al credincioșilor, miluitor al săracilor, îndrumător al monahilor și cinstitor plin de evlavie al Maicii lui Dumnezeu, căreia roagă-te să ne dăruiască mare milă.

Slavă..., glasul al 3-lea:

Veniți, toți credincioșii, cu laude să-l fericim pe Cuviosul Sofian, pe vlăstarul Basarabiei și apostolul Bucureștilor, pe vrednicul păstor de suflete, care, din tinerețe iubind calea desăvârșirii, s-a făcut pe sine vas ales al Duhului Sfânt și i-a învățat pe toți să iubească cele cerești. Cu osârdie a împlinit Așezământul Sfântului Ierarh Antim, miluind și îngrijind pe cei sărmani, pentru care a primit darul de a vindeca bolile sufletești și trupești, iar, cu strălucirea virtuților, pe toți ne îndrumă tainic să împodobim icoana sufletelor noastre.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 5-lea:

S-a împlinit, Dumnezeule, glasul Prorocilor Tăi, al lui Isaia și al lui David, care zice: Veni-vor toate neamurile și se vor închina înaintea Ta, Doamne; că, iată, poporul care s-a umplut de harul Tău, Bunule, în curțile Ierusalimului Tău s-a adunat. Cel ce Crucea ai răbdat pentru noi și cu Învierea Ta ne-ai înviat, păzește-ne și ne mântuiește pe noi.

LA STIHOAVNĂ

Se pun stihirile pe glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Cu smerenia și cu dragostea, ca și cu niște aripi te-ai ridicat la cerul nepătimirii, Cuvioase Sofian, și, mult ostenindu-te pentru Hristos, te-ai arătat oglindă preacurată, primind strălucirea Sfântului Duh. Pentru aceasta, fiind luminat, ai văzut cele viitoare, către care i-ai îndemnat pe toți să alerge și să se nevoiască, urmând lui Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său (*Psalm* 115: 6).

Maica lui Dumnezeu și Stăpâna îngerilor tainic te-a îndrumat pe calea cea mântuitoare, cercetându-te chiar și în chilia ta. Acesteia mereu i-ai fost cinstitor cu multă evlavie, zugrăvind chipul ei cel preafrumos în minunate

icoane, cărora închinându-ne primim mângâiere și tămăduire sufletelor noastre.

Stih: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul (*Psalm* 111: 1).

În toată viața ta ai iubit tăcerea întru cunoștință, încredințându-te că ea este o taină a veacului viitor, și chip blândeților ai fost celor ce veneau la tine, fericite, povățuindu-i să nu-și piardă răbdarea în necazuri și să iubească adevărul și dreptatea.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Ca un nou Moise te-ai arătat poporului dreptcredincios, povățuitor prin pustia deșertăciunilor, căci cu toiagul Crucii ai despărțit marea patimilor, iar pe Amalec cel gândit l-ai alungat, de Dumnezeu înțelepțite. Pentru aceasta ai și primit moștenire nestricăcioasă în ceruri cu sfinții, de unde nu încetezi să te rogi pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea:

Glasurile prorocilor pe acest sfânt lemn mai înainte l-au vestit. Prin care s-a mântuit Adam din blestemul morții cel de demult; și, fiind înălțată astăzi, înalță glas împreună și făptura, cerând de la Dumnezeu multă milă. Cel ce ești Însuți întru milă nemăsurat, Stăpâne, curățire fii nouă și mântuiește sufletele noastre.

La binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Sfântului (de două ori) și Troparul Praznicului (o dată). Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, atunci se cântă:

TROPARUL Sfântului, glasul al 3-lea:

Lucrătorule al rugăciunii, Cuvioase Părinte Sofian, iconar iscusit al Bisericii, cel ce în suflete, prin harul Duhului, ai zugrăvit chipul Mântuitorului și, în temniță, pentru credință ai pătimit, cu sfinții toți fiind în ceruri acum, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu pentru noi.

Slavă..., Și acum...,

Troparul Praznicului, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., al Cuviosului, Și acum..., al Praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul 1:

Din copilărie inima ți-ai păzit-o cu minte veghetoare, curățind-o prin înfrânare și pocăință. Pentru aceasta în ea S-a odihnit Duhul Sfânt

descoperindu-ți taine negrăite ale vieții veșnice; iar acum, fiind în bucuria drepților, nu ne lăsa lipsiți de mijlocirea ta, ci pururea roagă-te lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului, glas 1, podobie: *Piatra fiind pecetluită...*

Lemnului Crucii Tale ne închinăm, Iubitorule de oameni, că pe el Te-ai răstignit, Viața tuturor; raiul ai deschis, Mântuitorule, tâlharului celui ce cu credință a venit la Tine și desfătării s-a învrednicit, mărturisindu-se Ție: Pomenește-mă, Doamne! Primește-ne, ca pe acela, și pe noi, care strigăm: Greșit-am toți milostivirii Tale, nu ne trece cu vederea!

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 2-lea:

Mereu ai cugetat la înfricoșătoarea Judecată a lui Hristos, Cuvioase Părinte Sofian, și, nevoindu-te cu adâncă smerenie și pocăință, inima ți-ai curățit-o de patimi, făcând-o lăcaș al Sfintei Treimi. Pentru aceasta, te-ai și arătat înțelept propovăduitor nouă, credincioșilor, care te rugăm să mijlocești pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea:

Îndată ce s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morții s-au clătinat, Doamne; că pe Cel pe Care L-a înghițit cu poftă iadul, L-a dat afară cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, Sfinte, și Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Polieleul: Robii Domnului...

Mărimurile:

Stih 1: Așteptând, am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (*Psalm* 39: 1-2).

Mărimu-te pe tine, Cuvioase Părinte Sofian, minunatule iconar al Bisericii, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (*Psalm* 108: 23).

Veniți, toți iubitorii de prăznuire, să lăudăm pe Cuviosul Sofian, pe mărturisitorul lui Hristos și dascălul pocăinței.

Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (*Psalm* 16: 4).

Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (*Psalm* 29: 11).

Stih 5: Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (*Psalm* 4: 3).

Stih 6: Cântați Domnului toți cuvioșii Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (*Psalm* 29: 4).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie, Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia,
slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Asemănându-te lui Hristos, blândul Păstor, te-ai sârguit spre căutarea oii celei pierdute, pe cele bolnave le-ai tămăduit și pe cele rătăcite iarăși le-ai adus în staulul Bisericii. Tot așa și pe noi, cei neputincioși, călăuzește-ne către limanul cel neînviforat și spre păşunea învățăturilor dumnezeiești.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea, podobie: *Porunca cea cu taină...*

Mai înainte a închipuit cu taină Iosua al lui Navi de demult chipul Crucii, mâinile întinzându-și crucișș; și a stat soarele până ce a zdrobit pe vrăjmașii cei ce stăteau împotriva Ta, Dumnezeule; iar acum soarele a apus, văzându-Te pe Cruce pe Tine, Cel ce ai stricat stăpânia morții, și toată lumea împreună ai ridicat, Mântuitorul meu.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea

PROCHIMEN, glasul al 4-lea

(*Psalm* 115: 6, 3):

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

Evanghelia de la Matei (11: 27-30):

Zis-a Domnul: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni, decât numai Fiul și cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți găsi odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Sofian, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., asemenea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioase Părinte, prin lucrare și prin rugăciune, ți-ai sfințit mâinile și vederea, iar prin frumoasele tale zugrăviri

în Biserică ai propovăduit învățătura Evangheliei, pe Hristos, Soarele dreptății, L-ai mărturisit, pe săraci i-ai miluit și pentru vrăjmași te-ai rugat. Roagă-te și pentru noi, care cinstim sfântă pomenirea ta.

CANOANELE

Canonul Praznicului, cu Irmosul, pe 6, și al Sfântului, pe 8.

CANONUL Cuviosului, glasul al 2-lea

Cântarea I

Irmos: *Întru adânc a așternut...*

Stih: Sfinte Cuvioase Părinte Sofian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Rod binecuvântat odrăslit pe pământul românesc, din copilăria ta ai fost blând și ascultător față de părinții tăi trupești, iar mai târziu și față de părinții cei duhovnicești. Pentru aceasta, Domnul te-a învrednicit a fi mare duhovnic al Bucureștilor, umplându-te de daruri.

Iubindu-L pe Hristos din copilărie, ai luat jugul Lui cel bun în Mănăstirea Dobrușa, și dorind cu multă râvnă să cunoști tainele credinței și să slujești Biserica, ai venit în Mănăstirea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, unde ai deprins cântările bisericești, pravila călugărească și meșteșugul frumoasei zugrăviri de biserici.

Slavă...

Preot purtător de Dumnezeu te-ai arătat în Mănăstirea Sfântului Antim, Sfinte Părinte Sofian, virtuțile tale aducându-le ca pe un prinos Domnului și înmulțind talanții primiți de la Stăpânul; pentru aceasta, te bucuri acum cu toți sfinții.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Domnul, Care după fire este întru totul nemărginit, S-a sălășluit întru tine, Stăpână, făcându-Se om, din milostivire, ca să mântuiască pe cei muritori, pentru negrăita Lui iubire de oameni.

Catavasie: Cruce însemnând Moise...

Cântarea a 3-a

Irmos: *Înflorit-a pustiul...*

Dumnezeiasca Liturghie cu multă evlavie și cu duhul adevăratei smerenii ai slujit-o, primind odihnă, bucurie și împăcare cu Dumnezeu, cu al tău cuget și cu semenii, sub razele vindecătoare ale lui Hristos, Soarele Dreptății, care a potolit patimile trupului și ale sufletului tău.

Cu smerenie te-ai nevoit duhovnicește și, pentru mărturisirea lui Hristos, ai răbdat temniță, dobândind sfințenia cea bineplăcută lui Dumnezeu; către aceasta ne îndemni

și pe noi, prin înstrăinarea de răutăți și de patimi, prin păzirea dreptei credințe în Dumnezeu și împlinirea poruncilor lui Hristos.

Slavă...

De nimic ai socotit a fi viața pământească fără Dumnezeu și sufletul l-ai pus pentru dreapta credință, răbdând cu seninătate chinurile și rugându-te pentru vrăjmași, iar acum la limanul cel fără de durere și fără de întristare te veselești, cu toți drepții lăudând pe Dumnezeu.

Și acum...,
al Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, sfințește sufletele și trupurile noastre ale celor ce te fericim pe tine, ceea ce ești fără de prihană.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Împărăteasa cerului, Născătoarea de Dumnezeu, ți-a fost povățuitoare și ajutătoare în grelele încercări din vremea vieții tale pământești, cercetându-te deseori și inima umplându-ți de bucurie. Pentru aceasta, cinstitul ei chip l-ai zugrăvit în preafrumoase icoane, iar acum în ceruri de vederea ei te veselești.

Slavă..., Și acum...,
a Praznicului, glasul al 8-lea,
podobie: *Porunca cea cu taină...*

În rai de demult, lemnul m-a dezgolit prin mâncare, vrăjmașul pricinuindu-mi omorârea; iar lemnul Crucii, aducând haina vieții oamenilor, s-a înfipt în pământ și lumea toată s-a umplut de toată bucuria. Pentru aceasta, văzând-o înălțată, lui Dumnezeu cu credință popoare să strigăm: Plină este de slavă casa Ta.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Venit-ai din Fecioară...*

Alături de nevoitorii „Rugului Aprins" te-ai deprins a chema neîncetat numele cel atotsfânt al Domnului Iisus Hristos, curățindu-ți inima și sfințindu-te; iar acum vindecă patimile sufletelor și durerile trupurilor noastre, cu harul cel dumnezeiesc dăruit ție, Cuvioase Sofian, purtătorule de Duh.

Se bucură Basarabia de strălucitele tale nevoințe, dar mai ales orașul București se veselește cu adevărat, lăudându-te, că i-ai fost ca un apostol în vremea vieții tale, iar pentru acesta nu încetezi a te ruga Domnului ca să-i dăruiască pace și mare milă.

Slavă...

Următor fiind poruncilor dumnezeiești și râvnitor al slavei cerești, ai sădit în inima ta numele cel atotputernic al lui Iisus, Mântuitorul nostru, pentru care, umbrit fiind de darul Duhului Sfânt, ai răbdat cu mulțumire prigoana celor fără de Dumnezeu, învățându-ne astfel să ne rugăm și să-i iertăm pe cei ce ne prigonesc.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Mantie de porfiră tainică Și-a țesut Dumnezeul tuturor din preacuratul tău pântece, Născătoare de Dumnezeu; cu care împodobindu-Se, ne-a împăcat pe noi cu Dumnezeu Tatăl.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Mijlocitor lui Dumnezeu...*

Curățindu-ți ochii inimii prin lacrimi și privegheri, ai văzut slava lui Dumnezeu și frumusețile Raiului, mai apoi zugrăvind în biserici chipurile sfinților lui Dumnezeu, către care noi privind acum și închinându-ne cu evlavie, cântăm: Minunat ești, Dumnezeule, întru sfinții Tăi!

Cu toții ne bucurăm și ne minunăm de măiestria icoanelor tale, că ai înfățișat în biserici frumusețile cerești, arătând, prin chipuri sfinte, calea spre mântuire, iar, prin cuvintele tale blânde și înțelepte, ai zugrăvit și în sufletele credincioșilor chipul viețuirii virtuoase.

Slavă...

Mănăstirile Antim, Plumbuita, Radu Vodă, Saon, Negru Vodă și Dealu, precum și mulțime de biserici dau mărturie de iscusința darului tău de zugrav, și până în Liban și Siria s-a făcut cunoscută frumusețea icoanelor tale, încât noi, credincioșii, strigăm: În biserica slavei Domnului stând, în cer a fi ni se pare!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut, prin cuvânt, pe Cuvântul întrupat, te rugăm, Fecioară, izbăvește de cursele vrăjmașului sufletele noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: *De adâncul greșelilor...*

Iubind pe Dumnezeu din toată inima și pe aproapele ca pe tine însuți, ai ajuns la asemănarea cu Hristos și te-ai făcut tuturor toate, arătând, prin pilda vieții tale, că nevoința monahală, slujirea în Biserică și grija față de fiii duhovnicești sunt împreună-lucrătoare la mântuirea sufletului.

Ajutător și miluitor fiind celor orfani și lipsiți, ai împlinit cu osârdie testamentul Sfântului Ierarh Antim, și ne-ai lăsat ca moștenire duhovnicească scrierile tale de Dumnezeu insuflate și mulțime de icoane zugrăvite cu mult har, preaînțelepte luminătorule al celor din întuneric și din umbra morții.

Slavă...

Simțind harul dumnezeiesc în inima ta din tinerețe, ai urmat lui Hristos, Soarele dreptății, Care S-a făcut om asemenea nouă întru toate, afară de păcat, ochii sufletului tău luminându-se din cuvintele Evangheliei, pentru care ai strălucit prin virtuți, ajutând pe toți cei ce aleargă la tine cu credință.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Emanuel, Stăpânul tuturor, născându-L fără stricăciune, ai rămas Fecioară și după naștere, Maică preacurată; pe Acela roagă-L neîncetat să izbăvească de supărarea vrăjmașilor pe cei ce scapă sub acoperământul tău.

CONDACUL

Glasul al 8-lea,

podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Veniți, toți credincioșii, să lăudăm pe luminatul de Dumnezeu duhovnic al Bucureștilor, cel ce, în vremuri de prigoană, pe Hristos L-a mărturisit, cu înțelepciunea harului pe ucenici i-a îndrumat și sfintele biserici cu minunate icoane le-a înfrumusețat; și din inimi să-i strigăm: Bucură-te, Cuvioase Părinte Sofian, iscusit iconar de suflete!

ICOS

Lumină ce nu a putut fi pusă sub obroc a fost viață ta cea virtuoasă și nenumăratele daruri pe care Dumnezeu ți le-a dat pentru smerenia ta; dar mai ales rugăciunea arzătoare și marea ta dragoste îi atrăgeau pe mulți, pentru care venim la tine ca să ne îndrumi în tainica lucrare a rugăciunii și a pocăinței și pe noi, cei ce-ți cântăm:

Bucură-te, vlăstar roditor al Ortodoxiei românești;

Bucură-te, căutător al frumuseții dumnezeiești;

Bucură-te, cel cu numele înțelepciunii numit;

Bucură-te, cel ce cu toate virtuțile ai fost împodobit;

Bucură-te, tainic isihast în mijlocul cetății;

Bucură-te, mustrător al păcatului și al nedreptății;

Bucură-te, liturghisitor înflăcărat al Dumnezeului Celui Preaînalt;

Bucură-te, cel ce bisericile Lui cu alese icoane le-ai înfrumusețat;

Bucură-te, cel ce, în toată viața, dreapta credință ai păzit;

Bucură-te, cel ce pentru Hristos și în temniță ai pătimit;

Bucură-te, preafrumoasă laudă a vieții monahale;

Bucură-te, bun chivernisitor al mănăstirii tale;

Bucură-te, Cuvioase Părinte Sofian, iscusit iconar de suflete!

SINAXAR

În luna septembrie, în ziua a șaisprezecea, săvârșim pomenirea Sfântului Cuvios Mărturisitor Sofian, starețul Mănăstirii Antim din București.

Sfântul Cuvios Părinte Sofian s-a născut în satul Cuconeștii-Vechi din Basarabia, în ziua de 7 octombrie 1912. Părinții săi, binecredincioșii creștini Ioan și Alexandra Boghiu, i-au dat la botez numele de Serghie, în cinstea Cuviosului Serghie de Radonej. Iubind pe Dumnezeu din copilărie, el se ostenea cu munca și cu învățătura, dar mai ales iubea rugăciunea făcută în liniște, precum și slujbele de la biserica din sat. Dorind cu ardoare cele cerești, a hotărât să-și închine viața lui Dumnezeu și, la vârsta de 14 ani, a intrat ca frate începător la Schitul *Sfânta Treime – Rughi*, din apropierea măreței cetăți Soroca. Acolo, timp de doi ani, a deprins ascultarea smerită, dragostea de sfintele slujbe și citirea cărților de folos. Vrednicul episcop Visarion Puiu al Hotinului, văzând smerenia fratelui Serghie, l-a luat cu sine ca ucenic la Episcopie, unde l-a rânduit la cancelarie. Întrezărind în tânărul novice un viitor slujitor de nădejde al Bisericii, Preasfințitul Visarion l-a trimis ca elev la Școala de cântăreți bisericești de la Mănăstirea Dobrușa, unde, timp de doi ani a fost viețuitor, terminând Școala de cântăreți și lucrând, în același timp, la atelierul de icoane al mănăstirii. În anul 1932 a fost trimis să urmeze cursurile Seminarului Monahal de la Mănăstirea Cernica, unde a studiat timp de opt ani. La Cernica, fratele Serghie a dobândit mult folos duhovnicesc, pentru că acolo a întâlnit părinți îmbunătățiți, formați în tradiția paisiană. La slujba privegherii pentru sărbătoarea Nașterii Domnului din anul 1937, fratele Serghie a fost tuns în monahism la Mănăstirea Dobrușa, primind numele Sofian. O negrăită bucurie a umplut inima tânărului monah, care, după numele pe care l-a primit, a sporit și mai mult de atunci în înțelepciune, înaintând, *din putere în putere*, în viața duhovnicească. În anul 1939, a fost chemat ca ostenitor la Episcopia de Bălți, unde a fost hirotonit ierodiacon de către Episcopul Tit Simedrea (cel care, peste câțiva ani, va pune început, la Cernăuți, întâlnirilor Mișcării isihaste *Rugul Aprins*). După hirotonie, ierodiaconul Sofian a slujit pentru câteva luni la mănăstirea de maici Japca, apoi s-a întors la Mănăstirea Dobrușa, unde a condus atelierul de

pictură. Odată cu ocuparea Basarabiei de către trupele sovietice, la mijlocul anului 1940, Cuviosul Sofian a trecut Prutul și s-a stabilit, împreună cu alți părinți basarabeni, în obștea Mănăstirii Căldărușani. A studiat atât la Academia de Arte Frumoase din București, cât și la Facultatea de Teologie, pe care a terminat-o cu teza de licență „Chipul Mântuitorului în iconografie". În perioada studenției, s-a închinoviat la Mănăstirea Antim, unde, încă din primii ani, a fost un mare sprijin pentru obște, ajutând la cancelarie, la gospodărie, la biserică, precum și la lucrările de restaurare. Chipul său blând, purtarea nobilă și osteneala jertfelnică au fost pildă pentru părinții mănăstirii, care adeseori îi cereau sfatul înțelept. În Duminica Sfântului Ioan Scărarul din anul 1945, a fost hirotonit ieromonah. Tot în acea perioadă au început, la Antim, întâlnirile cu caracter isihast și mărturisitor ale mișcării duhovnicești *Rugul Aprins*, grupare care a adunat o mare parte din intelectualii ortodocși și clericii Capitalei, cu scopul de a aprofunda tainele credinței și de a deprinde rostirea rugăciunii inimii. În 1947, Cuviosul Sofian a fost hirotesit duhovnic și protosinghel, primind și atestatul de pictor bisericesc, apoi, pentru câțiva ani a predat la Seminarul de la Mănăstirea Neamț. În anul 1950, a primit stăreția Mănăstirii Antim, unde s-a îngrijit de continuarea lucrărilor de restaurare, dar și de săvârșirea slujbelor zilnice și de dăinuirea obștii mănăstirii, într-o vreme grea pentru Biserică. În anul 1951, după încheierea lucrărilor de pictură la Paraclisul Mănăstirii Antim, a fost hirotesit arhimandrit. În luna iunie din anul 1954, l-a primit pentru două săptămâni în obștea Mănăstirii Antim, pe Cuviosul Arhimandrit Cleopa Ilie, venit din pădurile Bucovinei în București, la chemare patriarhală. În același an Părintele Sofian a fost rânduit stareț la Mănăstirea Plumbuita, unde a dus la bun sfârșit lucrările de restaurare. În această perioadă a pictat bisericile Mănăstirilor Saon și Negru Vodă. Peste patru ani, însă, în iunie 1958, Părintele Sofian a fost arestat de conducătorii comuniști atei, împreună cu cea mai mare parte a membrilor mișcării *Rugul Aprins*, fiind condamnat la 16 ani de muncă silnică și a suferit în închisorile de la București, Jilava, Aiud, Galați și Balta Brăilei. Părintele Sofian spunea mai târziu că, pentru el, temnița a fost o școală a rugăciunii, răbdării și iertării. În anul 1964, părintele Sofian a fost eliberat, după șase ani și 43 de zile de temniță grea, și s-a întors la Mănăstirea Plumbuita, lucrând ca pictor bisericesc la Atelierele Patriarhiei și ca restaurator la mai multe biserici din Capitală. În 1968, Patriarhul Justinian l-a rânduit din nou stareț al Mănăstirii Antim, redând acestui sfânt lăcaș strălucirea duhovnicească și misionară de odinioară. Totodată, alături de ucenicii săi, Cuviosul Sofian a pictat bisericile *Bumbăcari* și *Doamna Oltea* din București, *Slatina* din județul Suceava, catapeteasma bisericii

din *Gușterița*-Sibiu, Mănăstirile *Radu Vodă* și *Dealu* și încă trei biserici în Liban și Siria. De asemenea, a pictat numeroase icoane, a restaurat sfinte lăcașuri, a întocmit, de multe ori gratuit, sute de proiecte și devize de pictură pentru biserici din toată țara, purtând grijă de frumusețea casei lui Dumnezeu și fiind el însuși pildă de frumusețe a viețuirii creștine. Când se afla la Mănăstirea Antim, era nelipsit de la sfintele slujbe și venea în întâmpinarea credincioșilor *cu timp și fără timp*. Adesea, până noaptea târziu, asculta cu multă răbdare spovedaniile, împreună pătimind cu poporul lui Dumnezeu. Cuviosul îndemna totdeauna pe ucenicii săi să fie ascultători de duhovnici și de ierarhia Bisericii, păstrând unitatea bisericească și buna rânduială. Slujirea sa preoțească vie, predicile rostite din inimă, sutele de botezuri, cununii și convertiri, formarea multor tineri și viitori clerici vrednici, precum și ajutorarea nenumăraților oameni sărmani, au făcut din Mănăstirea Antim o icoană vie a Ortodoxiei, iar din Părintele Sofian unul dintre cei mai căutați părinți duhovnicești ai țării, pentru care Cuviosul Arhimandrit Cleopa Ilie, l-a numit, pe bună dreptate, *Apostolul Bucureștilor*. Încărcat de ani și de neputințele vârstei, pe care le răbda în tăcere și rugăciune, dar mai ales plin de multe roade duhovnicești, Cuviosul Stareț Sofian s-a mutat la Domnul, cu pace, în chilia sa de la Mănăstirea Antim, în ziua de 14 septembrie 2002, la sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, și a fost înmormântat în cimitirul Mănăstirii Căldărușani.

Pe lângă întoarcerea multor oameni la credință, Cuviosul Sofian a săvârșit și fapte minunate, precum: vindecări de boli, ajutor la dobândirea de prunci, darul înainte-vederii și al deosebirii duhurilor, luminarea minții la învățătură pentru elevi și studenți și izbăvirea celor cuprinși de patimi. A fost văzut de mai multe ori, atât de cei credincioși, cât și de necredincioși, cu trupul și cu fața scăldate în lumina harului lui Dumnezeu. Având în vedere mărturisirea dreptei credințe, viața virtuoasă, lucrarea misionară și facerea de minuni, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a trecut pe Cuviosul Arhimandrit și stareț Sofian Boghiu în rândul sfinților.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *Porunca cea potrivnică...*

În vremuri de prigoană, ai fost înțelept semănător al dreptății și blând mustrător al nedreptății, izbăvind sufletele credincioșilor din înșelăciunea păcatelor și aducându-le lumină în inimi, neîncetat strigând: Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta!

Sfinții Cuvioși Paisie de la Neamț, Gheorghe și Calinic de la Cernica și Irodion de la Lainici s-au bucurat văzând că le-ai urmat nevoințele și viața virtuoasă, prin care ai biruit uneltirile duhurilor rele, iar acum, împreună cu tine, în Împărăția cerurilor, Îl laudă pe Dumnezeu și se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă...

Astăzi ne închinăm și noi cu evlavie la racla moaștelor tale ce revarsă tămăduiri, Cuvioase Părinte, și ne rugăm să mijlocești pentru dreptcredinciosul popor din care ai răsărit, că, prin rugăciune neîncetată, la înălțimea nepătimirii ai urcat, pentru care cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ca un revărsat de zori ai răsărit, având pe Soarele dreptății, Care cu razele cunoașterii de Dumnezeu a curățit lumea de întunericul necunoștinței; Căruia Îi cântăm: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri!

Cântarea a 8-a

Irmos: *Cuptorul în Babilon...*

Vas ales al lui Dumnezeu te-ai arătat, fericite, și, prin rugăciune cu lacrimi pentru toată lumea, lui Hristos jertfă curată te-ai adus. De aceea, credincioșii veneau la tine cu credință și se tămăduiau de patimi și dureri, iar noi, cei ce suntem în nevoi, te rugăm: Ridică mâinile tale, mijlocind pentru noi, fiii tăi!

Iubitor al tăcerii celei născătoare de gânduri înțelepte ai fost mereu, în dragostea de Domnul cu îngerii întrecându-te, și din inimă, ca dintr-o candelă a rugăciunii curate, flacăra focului lăuntric spre Domnul ți-ai suit, iar acum împreună cu sfinții te veselești întru lumina cea neapropiată.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Prin pilda vieții tale ai arătat că și în vremurile noastre se poate dobândi harul și desăvârșirea, că mintea, inima și voința în Dumnezeu prin rugăciune necontenit ți-ai întărit, pravila Sfinților Părinți urmând cu dreaptă socotință, iar duhul tău s-a asemănat cu văpaia rugului nemistuit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Prunc tânăr ai născut, Preacurată, pe Cel născut din Tatăl în chip netâlcuit, mai înainte

de toată zidirea. Deci, pe Acela roagă-L să mă înnoiască și pe mine, cel învechit în greșeli, ca să strig: Tineri, binecuvântați; preoți, lăudați; popoare, preaînălțați pe Hristos întru toți vecii!

Cântarea a 9-a

Irmos: *Fiul Părintelui...*

Din tinerețile tale ai iubit fecioria și cu multă dorire ai căutat mântuirea, slujind Împăratului ceresc fără odihnă, în toată viața ta, cu credință și cu dragoste; iar acum, înaintea Lui stând, împreună cu Preacurata Născătoare de Dumnezeu și cu toți sfinții, mijlocești pentru sufletele noastre.

Până la sfârșit ai răbdat pe crucea încercărilor și a bolilor, cu sufletul și cu inima urmând pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, vrednicule slujitor al Bisericii, pentru aceasta, Hristos, Arhiereul cel veșnic, în ziua înălțării Cinstitei Sale Cruci, a ridicat la ceruri sfințitul tău suflet, încununându-l cu nepieritoare și minunată cunună.

Slavă...

Ca pe un sfeșnic nestins al Bisericii lui Hristos și adevărat mărturisitor al dreptei credințe, ca pe un blând și smerit păstor de suflete și crainic osârduitor al lacrimilor de pocăință, ca pe o întruchipare a dumnezeieștilor fapte bune, te cinstim noi, credincioșii, de Dumnezeu purtătorule Părinte Sofian.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Turn de mântuire fii mie, Curată, nimicind taberele demonilor și mulțimea ispitelor și a nevoilor; dăruiește-mi desăvârșită izbăvire, revărsând daruri dumnezeiești din destul asupra mea.

LUMINÂNDA

Glasul al 3-lea,

podobie: *Cu trupul adormind...*

Cu smerenie și răbdare ți-ai dus crucea, Cuvioase Sofian, urmând lui Hristos, Cel ce a ridicat păcatele lumii; deci, ca un vrednic slujitor al Bisericii și dascăl înțelept al pocăinței, luminează sufletele noastre.

Slavă..., Și acum...,

a Prazniculului, glasul al 2-lea,

podobie: *Privind ucenicii la Tine...*

Crucea este păzitoarea a toată lumea; Crucea, podoaba Bisericii; Crucea, stăpânia celor ce conduc; Crucea, întărirea credincioșilor; Crucea, slava îngerilor, și demonilor rană.

LA LAUDE

Stihiri pe 6: 3 ale Praznicului și 3 ale Sfântului:

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea, podobie: *Ca pe un viteaz...*

Înălțându-Te Tu, Stăpâne, pe Cruce, împreună ai înălțat toată firea lui Adam cea căzută; pentru aceasta, înălțând preacurată Crucea Ta, Iubitorule de oameni, tăria Ta cea din înălțime cerem, grăind: Mântuiește, Preaînalte, ca un Dumnezeu milostiv, pe cei care cinstesc de lumină purtătoarea și dumnezeiasca Înălțare a Crucii Tale.

Ca psalmistul acum vedem așternutul unde au stat picioarele Tale cele preacurate, Stăpâne; astăzi, înălțând cu dreaptă credință cinstită Crucea Ta, cea cu dragoste înălțată, ne rugăm ție, grăind: Pe toți cu dumnezeiască Crucea Ta sfințindu-i, arată-i părtași milostivirii Tale celei negrăite și harului Tău, Preaînalte.

Ca unei arme nebiruite și paveze de nesurpat și ca unui sceptru dumnezeiesc, ne închinăm preasfintei Crucii Tale, Hristoase, prin care lumea s-a mântuit și Adam dănțuiește. Adunările pământenilor, pe aceasta prin cântări bine lăudând-o, o cinstim și, dumnezeiască înălțarea ei săvârșind, cerem curățire.

Stihirile Cuviosului, glasul al 8-lea:

Cu timp și fără timp ai slujit lui Dumnezeu și aproapelui, după pilda marelui apostol Pavel, mintea ținându-ți neclintită spre Dumnezeu, și te-ai arătat cârmaci iscusit celor ce pluteau pe marea învolburată a acestei vieți, glăsuind celor întristați: Domnul este cu noi și nimeni împotriva noastră.

Ceata Cuvioșilor se bucură de tine, Părinte Sofian, iubitorule al isihiei și dascăl înțelept al rugăciunii lui Iisus, căci în mijlocul smintelilor viețuind, cu smerenia și pocăința ai ars taberele demonilor, iar, prin milostenie și facerile de bine, te-ai asemănat Sfântului Ierarh Antim; deci, împreună cu acesta, roagă-te pentru sufletele noastre.

Se bucură Basarabia, care te-a odrăslit, fericite, dar se veselește și toată România, că ai înflorit precum o floare a darurilor, bine înmiresmând prin virtuțile tale dumnezeiești întreaga Biserică; iar, prin minunatele tale icoane, mintea și inima credincioșilor le înalți la cele cerești, ca să-L slăvească pe Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Pe muntele Horeb, oarecând, Prorocul s-a închinat lui Dumnezeu la rugul aprins ce nu se mistuia și tablele legii pe Sinai le-a primit drept călăuză poporului ales, astfel și tu, Cuvioase Părinte Sofian, te-ai închinat Cinstitei Cruci pe care S-a răstignit Hristos Dumnezeu, Cel întrupat pentru noi, Care ți-a sădit în inimă smerenia și dragostea ca pe două legi ale Evangheliei Sale, și ca un apostol L-ai propovăduit și în temniță L-ai mărturisit. Deci, primind de la El înțelepciune și darul tămăduirii, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea:

Pe care de demult Moise mai înainte închipuind-o, pe Amalec surpând l-a biruit; și David psalmistul, strigând, a poruncit așternutului picioarelor Tale să se închine. Cinstitei Crucii Tale, Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoșii ne închinăm cu buze nevrednice, pe Tine, Cel ce ai suferit a fi răstignit pe ea, lăudându-Te, grăim: Doamne, împreună cu tâlharul, învrednicește-ne pe noi de Împărăția Ta.

Doxologia mare, Troparele, Ecteniile și Otpustul.

La Sfânta Liturghie

Fericirile pe 8: 4 din Cântarea a 3-a a Praznicului și 4 din Cântarea a 6-a a Cuviosului.

PROCHIMEN, glasul al 7-lea

(*Psalm* 115: 6, 3)

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

APOSTOLUL

Din *Epistola a doua către Corinteni* a Sfântului Apostol Pavel, citire

(1: 3-12):

Fraților, binecuvântat este Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul a toată mângâierea, Cel ce ne mângâie pe noi în tot necazul nostru, ca să putem să mângâiem şi noi pe cei care se află în tot necazul, prin mângâierea cu care noi înşine suntem mângâiaţi de Dumnezeu. Că precum prisosesc pătimirile lui Hristos întru noi, aşa prisoseşte prin Hristos şi mângâierea noastră. Deci, dacă suntem strâmtoraţi, este pentru a voastră mângâiere şi mântuire, iar dacă suntem mângâiaţi, este pentru a voastră mângâiere, care vă dă putere să îndurați cu răbdare aceleaşi suferințe pe care le suferim şi

noi. Şi nădejdea noastră este tare pentru voi, ştiind că precum sunteţi părtaşi suferinţelor, aşa şi mângâierii. Că nu voim, fraţilor, ca voi să nu ştiţi de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiaţi, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viaţă. Ci noi, în noi înşine, ne-am socotit ca osândiţi la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce învie pe cei morţi, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta şi ne izbăveşte şi în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne şi voi cu rugăciunea pentru noi, aşa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulţumire adusă de către mulţi, pentru noi. Că lauda noastră aceasta este: mărturia conştiinţei noastre, că am umblat în lume, şi mai ales la voi, în sfinţenie şi în curăţia lui Dumnezeu, nu în înţelepciune trupească, ci în harul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 6-lea (*Psalm* 111: 1, 2):

Stih 1: Fericit este bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Stih 2: Puternică va fi pe pământ seminţia lui, neamul drepţilor se va binecuvânta.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Ioan*, citire (14: 15-23):

Zis-a Domnul: De Mă iubiţi, păziţi poruncile Mele. Şi Eu voi ruga pe Tatăl şi alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaşte; voi Îl cunoaşteţi, că rămâne la voi şi în voi va fi! Nu vă voi lăsa orfani: voi veni la voi. Încă puţin timp şi lumea nu Mă va mai vedea; voi însă Mă veţi vedea, pentru că Eu sunt viu şi voi veţi fi vii. În ziua aceea veţi cunoaşte că Eu sunt întru Tatăl Meu şi voi în Mine şi Eu în voi. Cel ce are poruncile Mele şi le păzeşte, acela este care Mă iubeşte; iar cel ce Mă iubeşte pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu şi-l voi iubi şi Eu şi Mă voi arăta lui. I-a zis Iuda, nu Iscarioteanul: Doamne, ce este că ai să Te arăţi nouă, şi nu lumii? Iisus a răspuns şi i-a zis: Dacă Mă iubeşte cineva, va păzi cuvântul Meu, şi Tatăl Meu îl va iubi, şi vom veni la el şi vom face lăcaş la el.

CHINONIC (*Psalm* 111: 6)

Întru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia.